

ĐAKOVO (TU) – U koncelebraciji generalnog vikara mons. Ivana Ćurića te još četrnaestorice svećenika, Misu večere Gospodnje u đakovačkoj katedrali sv. Petra 29. ožujka predvodio je nadbiskup đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić.

Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup je pozdravio sve okupljene vjernike, sve svećenike, časne sestre, bogoslove, a na osobit način 12 'apostola', župljana đakovačke župe Svih svetih – očeva ovogodišnjih prvopričesnika.

U svojoj homiliji podsjetio je na detalje Posljednje večere: na kruh u kojemu je Isus dao sama sebe, na vino kojega poistovjećuje sa svojom krvlju, koju je prolio iz ljubavi prema čovjeku: „Pijući to vino mi postajemo jedno s Isusom. Isus vidi u krvi ponajprije izraz svoje ljubavi, a zatim govori o krvi saveza. Podsjeća na savez kojega je Bog sklopio sa svojim izraelskim narodom. U svojoj smrti na križu on obnavlja taj savez i poručuje nam da se Bog u njemu zauvijek povezuje s ljudskim rodnom. Krvlju svoga Sina on pečati savez s čovječanstvom. Uz nas se veže zauvijek, ljubavlju koja nikada ne prestaje.“

Kazavši kako nas Posljednja večera sjedinjuje ne samo s Isusom, nego i s drugim vjernicima koji zajedno s nama slave Euharistiju, nadbiskup je pojasnio kako je euharistijska gozba početak Crkve: „Oni koji zajedno slave euharistiju postaju u Kristu Isusu jedno. Tako je Posljednja večera Velikoga četvrtka mjesto na kojemu crkvena zajednica slavi svoj pravi temelj: Sam Isus Krist je spona koja međusobno povezuje ljude. To je božanska spona koja trajno kroz povijest međusobno sjedinjuje najrazličitije ljude.“

Ponavljajući riječi pape Benedikta XVI. kako iz blagovanja euharistije izlazimo tajanstveno izmijenjeni – Krist nas hrani sjedinjujući nas sa sobom, on nas 'privlači u sebe', nadbiskup je istaknuo: „Mi postajemo na Isusovu sliku. Postajemo jedno s njim. Isus kojega primamo postaje naše nadahnuće i naša pokretačka snaga. On nas suobličava sebi. Euharistija tako donosi novost u naš život, ona nas mijenja i postaje kriterijem vrednovanja svih naših osobnih, ali i društvenih odnosa. Isus u stvari postaje kriterij našeg gledanja na druge ljude i na stvarnost oko nas.“

